

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 374. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510579392/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

stille nogle og om mueligt forebygge den alt for store Confusion som det ville foraarsage, om alle Billetterne først i Morgen Aften og paa Torsdag Formiddag alle skal afsettes, som vist bliver til Skade for den Interesse som Deres Høyvelbaarnhed derved har villet tilvende Deres underdanigste
 Johannes Ewald

D: 8de Febr 1780

TIL ERIK PAUELSEN.

Med tusinde sande og varme Taksigelser for¹⁰
 Deres skjønneste Stykke, giver jeg mig den Frihed
 her at sende Dem SubskriptionsPrisen, som jeg
 forsømte, at give Budet i Gaar. Hav den Godhed
 min Beste, at oplyse mig, om jeg har sendt Dem
 min destoverre lille Subskriptions-Liste eller om¹⁵
 den er forkommen mig. Justitsraad Høst, Generalkrigs-
 Commissair Hesselberg, Ritmester Hensler fra Odense og Profft, havde tilforladelig paa-
 tegnet, der var et Par endnu, som Høst kjender.
 Lev vel min beste Ven, og glem for alting ikke at²⁰
 besøge mig, førend De reyser, Deres yndige Com-
 pagnonne forstaaer det sig, at De dennegang maae
 overtale til at følge med, — efter Ansæelse her i
 Livet den sidste, — dog hvem veed det uden Gud?
 Jeg holder det i det mindste ikke for umueligt, at²⁵
 vi endnu kan mødes paa Marcuspladsen eller
 i St. Peders-Kirke. En lille Supplique, et Haab
 veed De at jeg har endnu — men — hvorledes
 kan jeg have Hjerte til at sætte det frem eller føre
 det i Stil. Jeg forsker forgjæves i alle mine Evner³⁰
 efter noget som kunde give mit Ønske et nogen-
 ledes anstændigt Udseende. Overalt intet, uden de
 vist oprigtige og varme, men altid tomme Følelser
 af en Digter, — og disse kan jeg ikke engang give
 Dem, — thi det er alt længe siden De aftvang³⁵
 mig dem selv, — og enten De nu opfylder mit
 Ønske eller ikke, er De dog altid lige vis paa den

meest levende Høiyagtelse og Kjærlighed af Deres
troeste
Ewald.

Den 9de Aug. 1780.

TIL PETER FREDERIK SUHM.

5 Da min Helbred for omtrent 12 Aar siden tillod
mig Planer, som fordrede Activitet, giæredes det
Forslag imellem den salige Grev Bernstorff, Klop-
stok, og mig, at jeg med Kongelig Understyttelse
skulde i Selskab af en Componist have reyst til
10 Nord-Skotland, Ørkenærne, Island, og Nordlan-
dene, og der af Indbyggernes Munde have samlet
alle de gamle Sange, som Macpherson enten havde
levnet, eller slet ikke søgt. Det blev mig i denne
Hensigt nødvendigt, at lægge mig efter de gamle
15 nordiske og blant disse det celtiske Sprog, eller i
det mindste et Par af dets fem overblevne Dialec-
ter. Til dette Ølemed skaffede Klopstok mig det
første Bind af Archæologia Britannica, som inde-
holder en complet celtisk Glossographie m. m.;
20 thi, om jeg erindrer ret, er det et Pentaglotton.
Endnuskaffede han mig, Himlen veed, hvorfor, just
den anden Deel af en Vallisisk Bibel, og saa en Val-
lisisk Ordbog og Grammatica. Imidlertid reyste
Bernstorff og Klopstok, jeg blev syg, mine Udsig-
25 ter gik overstyr, og Bøgerne bleve mig liggende
paa Halsen, uden at jeg ved almin Efterspørgsel i
al denne Tid har kundet opdage, hvem de hørte
til, førend nu, da Klopstok har tilskrevet Doctor
Mynter, at de hørte til sal. Etatsraad Langebeks
30 Bibliotheque. Jeg har, som billigt, offereret dem til
hans efterladte Arving. Den unge Herr Langebek,
som finder, at han ikke kan bruge dem til nogen
Ting, har foræret mig dem; og jeg, som sandt at
sige, ikke meget mere veed, hvad jeg skal gøre
35 dermed, har taget derimod, blot, tænker jeg, af en
naturlig Modbydelighed for at sige Nei til For-